

Muusikko

muusikkojen ammatillinen julkaisu

Julkaisija

Suomen Muusikkojen Liitto ry

Päätoimittaja

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimituksen sihteeri

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Taitto/webmaster

Kimmo Tähtinen 6803 4076

Toimitussihteeri/toimittaja

Anu Karlson..... 044-5440 208

Toimittaja

Pekka Nissilä 040-5201 022

Toimitus

Pieni Roobertinkatu 16, 00120 Helsinki

Fax (09) 6803 4087

Kannessa: Pirkko Korhonen

Kuva: Jorma Räsänen

Kirjapaino

Satakunnan Painotuote Oy

32800 Kokemäki

Puh. (02) 5232 500, Fax (02) 5232 511

ISSN 0356-7923

SUOMEN MUUSIKKOJEN LIITTO RY

Pieni Roobertinkatu 16, 5 krs.

00120 Helsinki

Puh. (09) 6803 4070, Fax (09) 6803 4087

www.muusikkojenliitto.fi

e-mail: sml@muusikkojenliitto.fi

etunimi.sukunimi@muusikkojenliitto.fi

Toimistoaika: 8.50-16.00

Puheenjohtaja

Ahti Vanttinen 6803 4073

Lakimiehet

Miika Tarhio 6803 4075

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

040-8613 231

Taluspäällikkö

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimistonhoitaja

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Toimistos sihteeri

Pirjo Aittomäki 6803 4071

(Sirpa Seppänen äitiyslomalla)

Studio- ja teatterimuusikkojen luottamusmies

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

Ravintolamuusikkojen päluottamusmies

Aarne Vesterinen 050-5566166

(klo 14-16)

JET-kassa

(Journalistien ja esittävien taiteilijoiden
työttömyyskassa)

Uudenmaankatu 4-6 F 26, 3. krs

00120 Helsinki

Telefax (09) 671 330

e-mail: toimisto@jet-kassa.fi

etunimi.sukunimi@jet-kassa.fi

Puhelinpäivystys:

ma-to klo 9.00-11.00 ....(09) 6120 2855

Kassanjohtaja Aija Ståhlberg

Etuspäällikkö

Kimmo Honkanen .....(09) 6120 280

Kassanhoitaja Kirsi Kilpiö

Toimistos sihteeri Päivikki Vilppula

Etuskäsittelijät Christel Flander, Riikka Jun-

tunen, Riitta Pesonen, Kirsi Tolvanen (hoitov.),

Merja Voutilainen

MUUSIKKOJEN SAIRAUSKASSA

Puh. (09) 6962 6550 (Myös vastaaja)

LOPULLINEN RATKAISU

Ensimmäiset uutiset meludirektiivin vaikutuksista sinfoniaorkesterien toimintaan maailmalla ovat ylittäneet uutiskynnyksen. Kynnyksen ylitys oli sinänsä odotettua enemmän tai myöhemmin, mutta uutisoitujen tapausten lisäksi on tietysti suuri joukko uutiskynnyksen taakse jääneitä tilanteita, joissa on jouduttu pohtimaan perustavaa laatua olevia kysymyksiä musiikin ja melun suhteesta.

Münchenissä vastakkain joutuivat meluisan teoksen säveltäjä ja esityksen peruuttanut intendentti, Bernissä taas teatterimontussa kärjistellyt orkesteri ja lopulta ulosmarssiin provosoitunut kapellimestari. Taiteilijoilla on temperamenttia, ja se on pelkästään hienoa, mutta sillä ei meluongelmia ratkaista. Toisaalta on hyväkin, että tilanteet kärjistyvät silloin tällöin, koska vallitsevassa patitilanteesta ei muuten tapahdu mitään.

Kokonaisuutena sinfoniaorkesterien meluongelmaan on yksinkertainen ratkaisu, joka ei kaiken lisäksi sinänsä maksa mitään. Soitetaan hiljempaa. Keskimäärin ottaen jo muutaman desibelin leikkaus yleiseen melutasoon riittäisi. Jos vain halua löytyy, musiikin äänenpainon sopeutus vallitsevaan lainsäädäntöön voidaan toteuttaa vähitellen, niin että yksikään kultakorva ei pysty havaitsemaan muutosta.

Tietävästi säveltäjät eivät edelleenkaan tee dynamiikkamerkintöjään desibeleinä vaan kuvaavat äänenpainon vaihteluja soittajalle tutuin kirjainsymbolein. Kyse on suhteellisesta eikä absoluuttisesta äänenvoimakkuudesta. Dynamiikkaikkunan siirtäminen piirun verran ihmisen suuntaan ei vähentäisi itse dynamiikkaa – hiljaisimman ja voimakkaimman kohdan välinen ero ja musiikin vaikuttavuus säilyisivät.

Monen muun laadunhallintasäätiimen ohella kapellimestarilla on käsissään orkesterin volume-nappula. Vaikka kapellimestarin rooli on ohittamaton melunhallinnassa, ei mahdollisuuksia voi vaatia. Ilman oikeaa tietoa melutasosta sen mukauttaminen sallittuihin rajoihin on palvotuisimmalle sankarikapellimestarillekin mahdotonta. Aistinvarainen melutason arviointi on tutkitusti tuohon tuomittu ajatus, mutta sen varassa joutuvat kapellimestarit vastuullisen tehtävänsä hoitamaan.

Nykytekniikalla ei kohtuutarkan jatkuvan meluseurannan järjestäminen ole mahdotonta eikä liian kallista. Sen pitäisi nykylainsäädännöllä olla orkestereissa rutiinitoimenpide, jolla työnantaja täyttää lain vaatimukset ja suojaa arvokkaimman tuotannon tekijänsä, muusikot. Kuka aloittaisi?

ahti.vanttinen@muusikkojenliitto.fi